

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 195.

V Ljubljani, v torek 27. avgusta 1895.

Letnik XXIII.

Bulgaricae res.

O položaju v Bolgariji še danes ni jasnosti. Tako ni jasno, kaj je metropolit Klement s svojo deputacijo opravil v Peterburgu. Sam je sicer trdil o povratku, da je vse v redu in gotova sprava mej Rusijo in Bolgarijo; a takoj so se oglasili v ruskem vnanjem ministerstvu, da ni govora o spravi, dokler je na prestolu usurpator, knez Ferdinand. Bolgarska vlada pa vendar uvaža trditve Klementove, sicer bi „Mir“ ne govoril tako jasno. To vladno glasilo prizna, da so Bolgari hvaležni Rusiji za osvoboditev in po Stambulovi smrti žele sprijazniti se z Rusijo. Vendar pa hočejo Bolgari tudi nasproti Rusom varovati svojo samostojnost in sploh upirati se tujim mešetarjem. Tako je knezova volitev popolnem notranja stvar bolgarska. In zato, piše dalje „Mir“, je žaljivo za bolgarski narod, da Rusi ravno sedaj spravljajo na dan dinastično vprašanje, ko jim Bolgari podajajo roke v spravo. Vsled tako prijaznega vsprejema bolgarske deputacije v ruski prestolnici vladni list ne more verjeti, da bi Rusija hotela pregnati Koburžana, ter meni, da je Klement dosegel cerkveno zjedinitve. Te besede vladnega lista so jasne, toda po naših mislih so bolgarski vladni krogi prerahločutni.

Bolgarsko vprašanje ne bode rešeno čez noč, kajti je težaj vzhodnega vprašanja, katero bode z mečem v roki prej ali slej reševala vsa Evropa. Že sedaj kopičijo se vprašanja: ali se bode Ferdinand odpovedal na korist svojemu sinu Borisu? Ali dovoli, da je prestolonaslednik vzgojen v razkolništvu? Ali bode sploh voljen njegov sin, ali ne morda sin Batenberžanov, ali celo grški princ Jurij? Kaj stori Rusija v tem ali onem slučaju, kaj poreče Evropa? — Kdo vé danes odgovarjati na ta in druga vprašanja?

„Nat. Ztg.“ hoče vedeti iz zanesljivega vira, da knez Ferdinand in soproga nikdar sina ne iz-

ročita šizmi, temveč se raje odpovesta prestolu, in da knez ne misli na odpoved, temveč hoče počakati, kako se razvije stvar. Zanimiva je tudi vest „Mainz. Journala“, da je namreč kneginje stara mati, vojvodinja de Braganza, ki biva sedaj v Mogunciji, pisala temu listu: „Bolgarski knez je predober katoličan, da bi zatajil svojo vero, ali da bi dovolil prestop princa Borisa k pravoslavlju. Oba se raje odpovesta prestolu. To mi je te dni pisala moja hči, vojvodinja de Parma, knezova tašča.“ Dasi trdijo mnogi, da knez Ferdinand stoji na razpotju: ali prestol ali vera, vendar se nam dozdeva, da hočejo s tem pritiskom le v past vjeti kneza. Obljubljuje se mu prestol, če sin prestopi k pravoslavlju. In če to stori, je še vprašanje, da je gotov prestola. Na drugi strani mu svetujejo, naj se pusti vnovič voliti. A je zopet veliko vprašanje, če ga potem potrdi Rusija. Sicer pa se je nedavno ministerski predsednik Stojlov izrazil, da druge volitve ni treba, ker je bila prva povsem zakonita. To so torej nasprotja, ki državnikom delajo skrbi, dočim Rusija čaka mirno in hladnokrvno.

Pariški „Nord“, ki ima zveze z rusko vlado, piše: Bodi nekim državam všeč ali ne, istina je, da brez Rusije bi ne bilo Bolgarije. In to osvoboditev bolgarske kneževine je Rusijo stalo mnogo novcev in krvi. V Sofiji vedó, pod katerim pogojem je mogoča sprava z Rusijo, ker sedanji car je ob nastopu izjavil slovesno, da hoče nadaljevati politiko svojega očeta. Francoski listi so vedeli povedati o atentatih na kneza, ko se je nedavno vračal v Bolgarijo. Vlak se je baje 32 kilometrov pred Sofijo potresel s tako silo, da ga je strojevodja ustavil. Na stražnicah so našli mnogo kamenja in pol kilometra dalje dinamično bombo; štiri kilometre pred Sofijo so nekda trikrat streljali na knežev vlak. Te napade pripisujejo Stambulovcem, ki trdijo, da je knez sam naročil smrt njihovega vodje.

Knez Ferdinand se more sedaj zanašati le na

armado in v prvi vrsti na odločnega vojnega ministra, polkovnika Petrova. Ta je sedaj drugi Stambulov, najzaneslivejša opora kneževa. Pridobil je, vsaj trdijo tako, za kneza vso armado, posebno pa častnike, ki se bojé novega ruskega Kaulbarsa. To je gotovo, da bode Ferdinand visel mej dvema stoloma vsaj tako dolgo, dokler mu je zvesta armada s častniki.

Liberalni shod v Črnomlju.

(Izv. dop.)

Iz Črnomlja, 25. avgusta.

No, to Vam je bila komedija. Shod se je vršil na istem prostoru „pred gradom“, katerega nam za katoliški shod niso dovolili. Da, res komedijo so igrali najduhovitejši radikali dr. Tavčar, Hribar in pa — znani Setina. Navzoča je bila skoraj vsa črnomeljska možka in ženska inteligenca in nekaj ljudstva, katero pa je govore obsojalo. — Bobnali so ljudi skupaj z streljanjem, pa tudi mestna godba je morala vmes poseči in pomagati liberalcem do korajže. — Ob 3. popoldne začelo je deževati in liberalci so bili že v strahu, kaj bo; toda zopet se je zvedrilo nebo. V prvi vrsti blizo odra na stoli so sedele liberalne Črnomeljke, ki morda prav veliko razumejo o politiki. Drugi liberalci so bili pomešani med ljudstvom. Nekateri so obstopili domačega kaplana g. Janeza Pristova, da bi nanj pazili in ga morda v kaki besedi vjeli, ter hitro po „Narodovem“ receptu tirali pred sodišče. Vsebina govorov je bila zabavljanje proti duhovščini, zlasti proti — nezrelim kapelanom. Dr. Tavčar izrazi veselje, da je bilo mogoče tu napraviti shod narodne stranke. Zabavlja čez katoliško stranko, ki napravlja shode in liberalce proglašja kot antikriste, izrodke človeštva. Duhovniki nam zabavljajo v spovednici in na prižnici. (Splošna nevolja med ljudstvom.) Toda ti so slabše kristjani od nas; zabavlja nemškimi škofom, ki so sv. Cirila

LISTEK.

Popotovanje Miška Zmetenka in Lenarta Barigeljca.

Črtica iz dijaškega življenja; spisal Janko Barle.

III.

Slovó bilo je kratko. Sošolci so se veselega srca poslavljali, da odhite vsak na svoj dom, a naša popotnika, katera domov nista smela, obrnila sta jo po prašni cesti tja čez novomeški most proti znamenitemu novomeškemu predmestju: Zabji Vasi. Res se je jima srce nekoliko krčilo, ko so se zgubljemale zadnje novomeške hišice, ali kaj sta hotela? Nazaj ne smem, naprej ne vem, sta dejala, vendar pogled v daljavo ju je ohrabil, vrezala sta si pri Oikavi vsak jedno leskovko — zvesto sopotnico na potovanju in veselega srca korakala proti St. Jernejski dolini. Prijazno se je cesta vila med gozdiči, na desno širili so se senčni Gorjanci a doli ob njihovem vznožju porazvrstili so se prijazni gradiči. Oj leto, leto, če si tudi vroče, kako si lepo v svoji bujni rasti, a posebno v taki lepi dolini, kakor je ona, katera se začinja tam okoli St. Jerneja. Ni čuda, da je pesniku pri tem pogledu vskipelo pes-

niško srce; zapel je pesen dolgo, celi hvalospev, katere seveda ne bodem v celoti objavil, pač pa le nekoliko vrstic, da tako vsaj nekoliko otmem pozabljivosti neznano pesem, neznanega, vendar navdušenega pesnika. Poslušajte le začetek, koliko pesniškega vzleta:

„Ljuba fara šentjernejska
In ta ravnina dolenska,
Oj ti prelepo polje
In tud' te vinske goré.“

Sicer je to še le začetek, vendar že precej določno nariše celo okolico — nje lepota odseva v vsaki besedi, kaj bi bilo čudno, če je potem pesnik vzdihnil:

„Daleč take ni ravnine
In tako frutne doline,
To Ljubljanci povedó,
Ki po vince dol' gredo.“

Toraj ne samo domači, nego tudi tujci hvalijo ta „precartan kraj“, kakor se imenuje ta dolina v jedni sledečih kitic. Vendar ne mislite, da privlači ljudi samo lepota kraja, tukaj se dobijo tudi druge dobróte v obilni meri, kakor pesnik poje:

„Ljudje tukaj dobro živijo,
Purmane, gosi redijo,
Kjer je kakšen trahament —
Vaga trebuh čez en cent.“

Žali Bog, da naša prijatelja nista potovala tod takrat, ko bi bil kakav „trahament“, pa sta se morala tako zadovoljiti z na pol zreli hruškami in jabolkami. Ni namreč kazalo, da bi se tako kmalo poseglo že v društveno blaginjo. Vroče je res bilo, a prahu tudi dosti, vendar k sreči dokaj senčnih dreves, kjer sta se v senci večkrat odpočila. Pri takem počivanju se je jedenkrat skoraj nesreča pripetila. Miško hotel je namreč počitek vživati v polni meri, pa je zato izvlekel iz žepa duhan in si počel tlačiti lulico. Nevem, ali iz nerodnosti ali pa po nesreči, potisnil je cevko nekoliko preveč v lulico, katera se je pri tem razbila in Miška precej hudo v roko vrezala. Kaj je hotel, zavezal si je roko in oplakoval dragoceno, potrto lulico. Od sedaj pušila sta po redu oba iz jedne pipe in tako še bolj utvrdila medsebojno prijateljstvo.

V prijaznem St. Jerneju nista nikogar „pohodila“ ker je že davno poldne odzvonilo, a popoldne nista hotela v posete. Sicer ne bi bilo napačno, ko bi pohodila katero od prikupljivih gostilen, vendar ni kazalo, če se spomnimo onega, kar smo že gori povedali o njiju imetku. Seveda brez vsakega spomina pa tudi nista mogla dalje, zato sta si kupila pri Tavčarju za 3 novičke zavitek duhana, kateri jima je že precej pošel, in odrinila veselo dalje.

5 4 45 m M. M. R.

in Metoda tožili pri papežu, da nista prava katoličana. Naša nasprotna stranka noče drugega, kakor vladati (frazo). Nadalje govori o krščanski ljubezni, miroljubnosti. Kaplanje pa nam jemljejo čast, zakaj skoraj vsak dan je kak obsojen in nazadnje izreče znani katoličan dr. Tavčar bogokletne besede, da če bi danes prišel Odrašenik v Črnomelj, bi vzel bič in bi kaplane izgnal iz svetišča (o ne, najprej liberalce — op. dop.) Nadalje pripoveduje, koliko se je liberalna stranka trudila za dolensko železnico, da če bi liberalcev ne bilo v deželnem zboru, da bi ne bilo dolenske železnice. Polemizira proti dr. Zitniku, ki je v Mokronogu rekel, da ima dolenska železnica izgubo; in kaj bo, če dobi ta stranka (katoliško-narodna) večino v deželnem zboru. Mi se nočemo upogniti vladi — mladim kapelanom.

Hribar govori o načelih narodne stranke. Znano nam je, da liberalci nimajo nobenih načel, to ste že večkrat dokazali v „Slovenca“, a poslušajte, kaj nam modri agent banke „Slavije“ pove o tem. Mi delamo za jednako pravnost v uradih. Pogreva staro laž, da so liberalci spravili narodnost tako daleč, pozabi pa na duhovnike in izrazi nevoljo, da jim je katoliška stranka vzela gospodstvo. Pravi, kako je pa sedaj po sodiških in uradih (še zdaj vse nemško), kako bi bilo lepo, ako bi delovali skupno, a hudobni duh (liberalci) je zasejal razpor med nas; pogreva davno ovrženo in notarju Luki Svetcu tako priljubljeno frazo, da vera ni v nevarnosti. Jaz sem krščen, kakor drugi, moji otroci so dobro vzgojeni. Sedaj pozivlje govornik, naj mu kdo nasprotno dokaže. (Smešno, kdo se briga za njegove in Tavčarjeve otroke, oni so lahko dobri, a Tavčar in Hribar sta le radikalca.) Na to hvali škofa Strossmayerja. Pove neslano dogodbo o Janezu, ki je bil na paši in klical ljudi, naj volka pobijejo, kar je bilo vse naperjeno proti kapelanu.

Dalje dela radikalno-narodna stranka za slovansko vzajemnost. Brati se s Čehi in Hrvati (liberalnimi) ter hoče tudi slovenski narod postaviti na svoje noge. Banka „Slavija“ — ta je Hribarju seveda najbolj pri srcu — ustanavlja denarne zavode. Koliko je storila stranka za ceste, dolensko železnico in sosebno, koliko je Hribar sam storil za črnomeljski — vodovod. Omenja nove bolnišnice, da so liberalci zanjo glasovali (konservativci menda tudi) in da je bilo prav, ker je prišel potres in bi bili bolniki reveži. Znaša pa jezo nad konservativnimi poslanci, ki niso hoteli letos glasovati za novo svoto 60.000 glđ. kot dopolnilni prispevek za deželno bolnišnico. — Narodna stranka boče tudi delala na to, da se ženske bolj izobrazijo (višja dekliška šola).

Sedaj nastopi tretji govornik, napredni — Šetina, saj ga poznate? Tudi naše ljudstvo ga pozna, in je mej govorom mu dalo razumeti, da jih on ne bo učil narodnega gospodarstva. Njega že ni hotel nihče poslušati, ker on je igral najžalostnejšo komedijo. Govoril je zmedeno o belokranjski revščini, o trtni uši, o sadjarstvu, živinoreji, lončarstvu, o kmetijski podružnici, da sam premalo dela za ljudstvo in nazadnje preide na „Dol. Novice“, da nekdo hujška proti njemu. Zakaj Šetina ne pošlje popravka „Dol.

Vozovi so ju večkrat srečevali in dohajali na cesti ravni, kot da jo je z ravnalom načrtal. Vsak voz je vzdignil oblak prahu, ali tudi sladko nado v mladih srei, da se bode na vozu morda vendar dobil še kakav prostorček za trudna popotnika. Vendar sta se dolgo ogledovala naša znanca zaman, dokler ni tam že blizu Kostanjevice zaropotal za njima voziček, na katerem se je vozil s svojo materjo njiju prijatelj in Miškov sošolec Peterček Barič. Srečna mati, vesela svojega sina, kateri je dobro dovršil, ni mogla, da ne bi poklicala na voz Peterčkovih prijateljev, kar sta ta dva storila z vso prijaznostjo. Peterček se je sicer malo začudil njiju zgodnjemu potovanju, vendar je skoraj zasledil, v katerem grmu čepi zajec, seveda, da ni svoji materi ničesar o tem povedal. Kostanjevica bila jim je skoraj za hrbtom, ravno tako tudi Sv. Križ, a naša popotnika sta se rada sprijaznila s Petrovim povabilom, da ga spremita prav na njegov dom, kateri je bil že bolj tam na vznožju Gorjancev. Precej velik mlin naslonil se je na bregu malega gorskega potočka v senci košatih dreves, a ob potoku povešale so belkaste vrbe svoje dolge vejice. To je bila Petrova domačija.

(Dalje sledi.)

Novicam“? Nazadnje je še dr. Tavčar prebral in dal na glasovanje neko resolucijo, katera je bila seveda vsprejeta. — Zahvali se komisarju in narodnemu črnomeljskemu ženstvu in pozivlje ljudstvo, naj zakliče: „Živio“ na cesarja, kar se je zgodilo.

Shod je prav natanko pokazal revščino naše narodne stranke. O uboga stranka, ki napravlja shod v Črnomlju zaradi jednega samega — nezrelega kaplana. Samo Tavčar in Hribar sta morala priti in sta bolj govorila zidovom črnomeljskega gradu, nego ljudem. Zakaj, prepričali niso nobenega.

Stranka, ki se drži samo zabavljanja, laži in tožb, je uboga. Spoznali smo, kako puhle in prazne so liberalne glave. Priprosti kmetje so se smejali nad budalostmi, ki sta jih najstrastnejša radikalca, grozna in gromovita Ivana trosila. Spoznali smo (in to je dober nauk za nas, da liberalci nimajo za seboj poštenega vernega — ljudstva in to jih jezi. Temu čutu primern izraz je dal metliški župan Salloker, ki je na vrtu gostilne „Grad“ napil takole: Mi nimamo uspeha; če hočemo kaj doseči, moramo to zatrositi med ljudstvo. — Ljudstvo je pa naše. Kaj tedaj!

Na Lacknerjevem vrtu se je potem zbrala vsa gospoda in si napivala med seboj. Tavčar napije narodnemu ženstvu, značajni župan Schweiger napije govornikom, da sta odkrila nekatere predsodke in pokazala, kje je resnica. A ubogi liberalci, ki se tresejo pred mladimi kaplani! Kako slab in reven liberalizem, klenka mu že zadnja ura. Dr. Tavčarju in Hribarju pa svetujemo, naj nikar več ne hodita v „starodavni“ Črnomelj sebe in liberalce smešiti, saj tako nič ne opravi. „Slov. Narod“ bo seveda pisal, kako imeniten je bil shod, a nikarte verjeti. Katoliško-narodna ideja vedno zmaguje; katoličani dvignimo se še bolj in v prah strt bo pred nami ležal — liberalizem.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Grof Badeni je sedaj v domačem krogu, koder devlje na tehtnico može, s katerimi bi sestavil trdno vladno. Levičarski listi pa mej tem kar tekmujejo s prošnjami do grofa Badenija, naj pri sestavi nove vlade nikar ne pozabi nemške levice, ki zastopa inteligenco in kapital. Ti listi soglašajo v dvojni zahtevi, da namreč Badeni odločno nastopi proti antisemitom in odloži na poznejši čas „češko vprašanje“. „Wiener Tagblatt“ svetuje Badeniju: Prvi pogoj nemške levice, če jo hoče dobiti, je, da odločno nastopi proti antisemitom. Država zahteva od Badenija, da ne služi poljskemu nacijonalizmu in napačnemu konservatizmu. Če je Badeni res realen politik, potem naj računa z javnim (hoče reči židovsko-liberalnim) mnenjem. „Liberalizem sicer nima več iste moči, kakor bi bila primerna njenim idejam, toda proti „naprednjakom“ tudi grof Badeni ne bode mogel vladati. Liberalizem še živi, je še žilav“. O tem bi se bil grof Badeni prepričal, ko bi bil ostal še nekaj dnij na Dunaju ter si ogledal židovske mešetarje na semenskem trgu. Ali ni to prava židovska domišljija. — Na drugi strani pa straši češko vprašanje. Grof Harrach je nekda v imenu češkega in konservativnega plemstva naznanil grofu Badeniju, da mora v Avstriji vsaka vlada misliti na primerno rešitev češkega vprašanja. Graška „Tagespost“ vsled tega nujno Badeniju polaga na srce, da sedaj ni čas za češko vprašanje. V prvi vrsti naj skrbi Badeni, da sestavi vladno in parlamentarno večino z nemško levico; potem pa ga čakajo važnejša vprašanja od češkega: volilna reforma, davčna preosnova itd. „Zato je smešno, da hočejo Čehi obesiti Badeniju na vrat še češko vprašanje. Mladočehi vedó, da še ni prišel za-nje čas. Drugače sodijo Staročehi.“ Nemška „Politika“ ponuja Badeniju podporo Staročehov, ako prevzame v svoj program tudi rešitev češkega vprašanja. Staročehi nasvetujejo torej koalicijo med Poljaki, konservativnim klubom in Čehi. In to nasvetuje glasilo stranke, ki je zgubila vse državnozbornske mandate in pri prihodnjih volitvah zgubi tudi vse sedeže v deželnem zboru. Velika zmeda je v Avstriji, če se Badeniju ponuja taka stranka, ki ni nič in nima ničesa.“ V enakem smislu pišejo druga liberalna glasila, kar priča, da se židovski liberalci najbolj bojé nekdanjega „železnega obroča“, v katerem ni mesta za liberalce.

Nova koalicija. Vsi levičarski matadorji so na preži, da bi Badenija vjeli v svoje mreže, oziroma nemško levico zopet privezali k državnim

jaslim. Toda konservativcev ne marajo v zvezo. Tako piše barona Chlumeckega glasilo, moravski „Tagesbote“: „Skoraj gotovo se bode grof Badeni opiral na zmerno življe zadnje koalicije. Toda on nekda noče parlamentarne vlade, kakor je bila predzadnja, temveč vladno nad strankami. Naša (liberalna) stranka pa si ne želi posebno stopiti v to zvezo. Nemški liberalci sicer nekaj zaupajo Poljakom, konservativci pa si morajo še pridobiti naše zaupanje. Naša stranka mora imeti zagotovilo proti reakcionarnemu in slovanskemu nasilstvu, da stopi v zvezo s Poljaki in konservativci. Nismo se navduševali za koalicijo, toda, če se bode v korist države z našo stranko osnovala nova koalicija, potem mora zahtevati poročstvo, da jej v novi koaliciji ne pojde slabše, kakor v stari. Zato naj naša stranka čaka na preži in pregleda položaj, predno stopi v novo zvezo.“ Mi bi se najbolj veselili, ko bi Badeni levico za vedno pustil na preži.

Deželnozbornske volitve na Tirolskem. Liberalni listi poročajo, da so tirolski konservativci razcepljeni v dve stranki, ki si boste v bodočih volitvah odločno nasprotovali. Nad Brenerjem bodo zmagali zmerni, pod Brenerjem skrajni klerikalci. Povod razporu je dalo v prvi vrsti troje vprašanj: šola, zemljiška knjiga in vojni zakon, katerega je sklenila lansko leto deželnozbornska konservativna večina. Skrajnim konservativcem to troje ni všeč — torej odločen boj. — Po našem mnenju pa so vsa poročila o razporu med konservativci le skrivne želje liberalcev, kateri bi radi videli nasprotnike razdvajene, da bi sami toliko laglje zmagali. Upajmo, da jim katoliški Tirolci ne pojdejo na limanice.

Dogodki v Makedoniji. Nemiri v Bolgariji in Makedoniji se zopet množe. Po poročilu adrijanopelskega guvernerja se je prikazala na južno-zahodni meji zahodne Rumelije nova ustaška četa, ki šteje blizu 1000 mož. Blizu vasi Janikli so našli ustaši 17 pastirjev in koscev, katere so napadli in usmrtili. Trupla so razsekali na kosce. Prišedši v Janikli so požgali 287 hiš in gospodarskih poslopij. Razdejali so vse mošje, postrelili 27 oseb, 13 pa jih je našlo smrt v plamenu. Brez dvombe je število žrtev še mnogo večje, kajti vsa poslopja so bila lesena, iz katerih se ni moglo rešiti ničesar. Provročena škoda je ogromna; poginilo je nad 400 goveje živine in 20 konj. Po odhodu vstašev so našli bolgarske vojaške plašče in Manlicherjeve puške. Četa se je vrnila v Bolgarijo, kjer so imeli vstaši v Batakvi skupen obed. Bolgarska in turška vlada sta uvedli strogo preiskavo. — Kaj, ko bi turški guverner pa vendar le prečno slikal vstaše in njih napade. — Turek je zvít kot kozji rog.

Na katoliškem shodu v Monakovem se je otvorilo včeraj dopoldne ožje zborovanje. Grof Preysing je prebral papeževo pismo, v katerem odobravajo namen katoliškega shoda ter podeljujejo vsem vdeležencem apostolski blagoslov. Popoldne se je otvorilo prvo javno posvetovanje, ki je bilo mnogoštevilno obiskano. Mej navzočimi so bili nuncij, nadškof monakovski in mnogo drugih cerkvenih dostojanstvenikov. Predsednik Müller iz Koblenca je pozdravil navzoče ter pojasnjeval, da je namen katoliškega shoda delovati na to, da se odstranijo vse nevarnosti, ki prete cerkveni papeževi prostosti. — Nuncij je podelil navzočim papežev blagoslov. Na to je nastopilo več govornikov. Ob 1/8. uri se je zborovanje zaključilo.

Kitajska vlada je dovolila, kakor se poroča new-yorškim časnikom iz Fu ču, da smejo biti navzoči konzuli zunanjih držav pri preiskavi zoper kitajske morilce. Tem zahtevam je pa vlada dovolila le vsled resnega pritiska od strani Anglije in Zjedinenih držav. Preiskovalna komisija je že zasledila pet morilcev-domačinov.

Cerkveni letopis.

Misijon.

Iz Bele Cerkve, 22. avgusta.

Od 13.—20. t. m. obhajal se je pri nas z ogromno vdeležbo in veliko pobožnostjo sv. misijon. Vodili so ga z neumorno delavnostjo in s pravo apostolsko gorečnostjo preč. gg. misijonarji: Urban Nežmah, Mihael Klančnik in Alojzij Nastran.

Prvi dan je vodja Nežmah prelepo pripravljaj otroke za prvo sv. obhajilo, h kateremu jih je po preteku 2 let pristopilo 56. Po skončanem poduku smo spovedali vse otroke do 15 leta, kojih je bilo vseh skupaj 130.

Dne 14. avgusta ob 1/6. uri so se zbrali otroci v šoli in ob 6. uri jih je gosp. misijonar Klančnik

mej potrkanjem v slovesnem sprevedu peljal v cerkev, kjer je pred sv. mašo imel do otrok preginljiv govor, istotako pred sv. obhajilom, po sv. obhajilu in po sv. maši. Ta sklepni govor ni veljal samo otrokom, ampak vsem poslušalcem, se posebno odrašenim, roditeljem in botrom. Presrečni otroci se bodo pač lahko z drugimi vred spominjali vse žive dni tega misijonskega prvega sv. obhajila. — Precej za tem se je začel sv. misijon za odraslene. Vsaki dan so bili trije govori. Spoved se je pričela dne 14. t. m. popoldne. Spovedovati so pomagali preč. gg. frančiškani in dva druga gospoda. Spovedanih in obhajanih je bilo 1846.

Nad vse slovesen in veličasten pa je bil sklep sv. misijona, ki se je vršil dne 20. avgusta ob 3. uri popoldne. Za predpoldne je prišlo prelepo število bližnjih in daljnih preč. gg. župnikov, kapelanov, 2 bogoslovca in njim vsem na čelu preč. gospod monsignor kanonik Jeriha, koji je vodil ob asistenciji 22terih gospodov prekrasni spreved. Nov veliki križ, koji se je postavil na pokopališču, nosili so štirje domači fantje. Sto deklet malih in odraslih, z vencem na glavi in deloma belo oblečenih, šlo je z gorečimi svečami pred križem paroma v procesiji.

Domačemu gosp. učitelju, koji je imel ves misijon veliko posla, prišli so ob sklepu misijona na pomoč še gosp. Gebauer, nadučitelj šmarjetski ter gospoda nadučitelj in učitelj iz St. Petra. Nato je bil v cerkvi sklepni govor, katerega je imel gosp. vodja Nežmah sam.

Ta govor je bil krona vseh govorov; ta je vsacega tako pretresel, da se ni mogel ubraniti solz, kar je kazal splošen in glasen jok. Daj mili Bog, da obrodi ta sv. misijon obilnega sadu! Dolžnost mi je, da se najtopleje zahvalim v prvi vrsti preč. gospodom misijonarjem za preobilni trud in dušni napor, kojega so imeli z nami, za vso ljubezen, koju so nam s toliko ponižnostjo skazovali; dalje preč. gosp. monsignoru kanoniku Jerihu, da so blage volje prišli voditi misijonsko procesijo; vsem preč. gg. župnikom, patrom, kapelanom itd.; vsem gg. nad- in učiteljem, koji so pomagali peti, se posebno domačemu gosp. učitelju in slednjič budi hvala še vsem onim, koji so na kateri koli način kaj sodelovali pri sv. misijonu.

Bog plati tisočero vsem!

Anton Žgur, župnik.

Slovstvo.

Nauk o vzgoju s osobitim obzirom na psihologiju. Sastavio dr. Julije Golik, gimnazijski učitelj. Zagreb. Nakladom pišćevom. Tisak Dioničke tiskare. 1895. Cena 70 novč. O ti lepo in temeljito v pravem duhu pisani knjigi izpregovorimo kasneje. Svojim bralcem jo priporočamo.

Navod v snovanju in poslovanju slovenskih posojilnic. Spisal Ivan Lapajne, šolski ravnatelj v Krškem. V Celju 1895. Založil pisatelj. Tiskal Drag. Hribar.

Marija, Zgodnja Danica, Mati milosti Božje. Molitvene bukve Marijinim častilcem. Poslovenil Janez Volčič, dub. ljubljanske škofije. Založil Matija Gerber v Ljubljani.

Evharistična štacijska pobožnost ali križev pot o presv. Rešnjem Telesu. Sestavilo glavno ravnateljstvo društva „duhovnikov češčenja Najsvetejšega“ v Feldkirchu na Predarliskem. Na prodaj pri M. Gerberju v Ljubljani.

Bršljan, list mladeži. Tečaj X., broj 7. Urejuje Ljudevit Tomšić v Zagrebu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. avgusta.

(„Slovenski Narod“) ima v svoji politični vrtočljivosti včasih tudi takozvane „svetle momente“, da se za trenutek iztrezni ter z domačega zelnika vzdigne častljivo glavo čez plot na sosedovo njivo. Tako je zvedel, da se je v nemškem „rajhu“, v Draždanah, osnovalo društvo, kateremu je namen, izkoriščati rudnine, zlasti premog, v naših krajih. V tem društvu so nekda nekatere imovite nemške banke in društveniki, ki nameravajo zložiti štiri milijone mark, da v naših krajih pokupijo pravico za kopanje premoga itd. Stari neprijatelj naš resno „premišljuje“ v večerajnji številki, koliko bogatih za-

kladov krije slovenska zemlja v svojem osrčju. In če tujec s svojim kapitalom dobi te zaklade v roke, bode to hud udarec za nas v narodnem in gospodarskem oziru. „Naše geslo mora biti,“ tako konča trezni „Narod“: „Gospodarski nas ne smejo tuji podjarmiti, zakaj narod samih proletarcev je izgubljen.“ — Vrlo dobro! Tudi mi smo za to gospodarsko geslo, vsaj v tej točki se lahko najdemo. To je bilo vedno in ostane naše geslo in v tem smislu pobijamo mi mednarodni kapitalizem. Tudi mi trdimo po shodih, da naj se domačini loté takih podjetij, sicer je bolje, da zakladi ležé zakopani v zemlji, nego da pridejo tujcem v roke. Podlo obrekovanje je, kar je nam „Narod“ dne 19. t. mes. predbacival, da namreč hočemo uničiti vsakega, kdor ima pri nas tri repe v svojem hlevu ali nekaj stotakov v hranilnici. Mi od srca želimo vsakemu, in tudi vsi gospodi v „Narodovi“ kovačnici, da imajo po sto repov v svojem hlevu in stotisočake v hranilnicah in posojilnicah; toda želja naša je, da imajo domači „večji možje“ več podjetnosti proti tujcu in rešijo domače zaklade, da se jih tujec ne polasti. A žalostno je, da so nekateri „Narodovi“ somišljeniki zvalili tujca v deželo in da imajo ti možje več podjetnosti proti domačim „malim ljudem“, kakor pa proti tujcu, ki nam koplje narodni in gospodarski grob. Zato mnoga nasprotja in tožbe! Torej na delo, tu se srečamo!

(Častnim članom) je krāki unifor. meščanski kor jednoglasno izvolil gosp. deželnega predsednika barona Heina in c. kr. okr. glavarja Mark. barona Schönbergerja.

(Izletnikom v Prago) naznanja odbor, da se s privoljenjem dotičnih železnic dobivajo legitimacije, oziroma vozni listki do 31. avgusta pri odboru, a zadnji dan, to je dne 31. avgusta pa na vseh postajah, na katerih bode naš posebni razstavni vlak sprejemal potnike izletnike. Tako je omogočeno pridružiti se vlaku tudi tistim rodoljubom, ki se morejo šele zadnji trenutek odločiti za potovanje na narodopisno razstavo češko v Pragi.

(Iz Štange.) Angeljsko nedeljo bomo praznovali 700letnico rojstva sv. Antona. Duhovno opravilo bode ob 6. in 10. uri. Po potresu poškodovane slikarije bo zopet slikar popravil ta teden. Podpore nismo še nobene dobili. Ali ne bo nič — ali kali? Letina je slaba. Zimskega žita ni nič, sadja prav malo, otave pa tudi malo, spodjeda jo črv. Ljudje so zdravi, le v jedni hiši je davica vse otroke napadla. Prvo napadeni 12letni šolar je umrl v enem dnevu. Solo smo večeraj končali.

(Iz Senožeč.) 26. avgusta. Večraj smo praznovali 500letnico obstanka tukajšnje fare brez vsake slovesnosti.

(Občinske volitve.) V Veliki Dolini je bila dne 13. t. m. občinska volitev. Izvoljeni so bili: Jan. Svoboda županom; Kar. Bukovec, Matija Baškovec, Jan. Tomše, Jan. Baškovec, Jakob Humeč, Josip Berkovič in Mihael Cirinski občinskim svetovalcem.

(Iz Repenj) Franc Zurbij je dne 18. t. m. pred cerkvijo strašno preklinjal in razgrajal. Gostilničar Matija Stopar ga je opomnil, naj se pred cerkvijo nikar tako nespodobno ne obnaša. Ker ga pijani Žurbi ni ubogal, začel se je mej njima pretep, v katerem je Stopar dobil 6 ran z nožem. Zurbij je zbežal, tako da ga še niso dobili.

(Izpred porotnega sedišča.) Večraj ste stali dve osebi pred porotniki v „Tonhalle“: Marija Ogrin, dekla iz vrhniškega okraja, Marija Sink kmečka hči iz kranjskega okraja. Obedve ste bili toženi zavoljo detomora; prva je bila obsojena na 5 let, Marija Sink iz Druljevka pri Kranju pa je dobila 6 let. Danes dopoldan je bil obsojen Anton Kobi iz Vrhniškega okraja zavoljo poboja na 5 let zapora.

(Razpisane službe.) Na štirirazredni ljudski šoli na Vrhnikih je podeliti tretje učno mesto. Prošnje do 3. sept. okrajnemu šolskemu svetu za ljubljansko okolico. — Na dvorazrednici v Senpetru pri Novem mestu je izpraznjeno mesto drugega učitelja s plačo IV. razreda. Prošnje do 15. sept. okrajnemu šolskemu svetu v Novem mestu. — Na ljudski šoli v Senožečah je razpisano četrto učno mesto do 6. septembra. Prošnje okr. šol. svetu v Postojini. — Na dvorazrednici v Boštajnu je izpraznjeno mesto drugega učitelja z letno plačo 450 gld. Prošnje do 20. sept. okrajnemu šol. svetu na Krškem. — Na

ljudski šoli v D. M. v Polju je razpisano mesto tretjega učitelja do 5. septembra.

(Bošnjaki v Gradcu.) Večraj zjutraj je dospelo v Gradec 28 mož 2. bosniškega pehotnega polka v spremstvu nekaterih častnikov iz Banjaluke. Ti imajo preskrbeti bivališča za pozneje došle vojake. Dne 31. t. m. bode igrala godba omenjenega polka prvokrat v Gradcu.

(Štajerske novice.) Gosp. Peter Majdič, posestnik paromlina na Spodnji Hudinji pri Celju je poslal „Dijaški kuhinji“ v Celju 150 gld. — Nove žveplenke (Südmark-Zündhölzchen) so zagledale beli dan. Slovenci jih gotovo ne bodo žgali. — Za okraj. šol. nadzornika v Celju je imenovan Ant. Vagele, glavni učitelj v Gradcu, mož nemške nacionalne barve. — Vojnik in Vitanje dobita še letos nemške jednorazrednice. Učiteljski službi ste že razpisani. Tako tedaj ponemčevanje na Spodnjem Štajerskem od dne do dne napreduje, kajti iz Gradca še vedno piše našemu slovenskemu šolstvu nasprotni veter. — Mariborska vinarska šola je štela koncem let. šolskega leta 36 gojencev.

(Katoliško politično društvo za Koroško) je izdalo dvoje času zelo primernih brošuric: 1. „Die Wahrheit über Cilli. Eine Antwort auf liberale und deutschnationale Lügen.“ 2. „Die Nationalen und ihr Götze Bismarck. Separat-Abdruck aus der „Kärntner Zeitung“.

(Kot dodatek k poročilu o najdenih kosteh) v licejskem poslopju navajamo iz Vrhovčeve knjige „die Hauptstadt“ Laibach — 1886 str. 114—116 to-le: Nekdanji frančiškanski samostan na sedanjem Vodnikovem trgu se je nahajal z malo cerkvico vred med nekdanjo glavno stražnico in Fabijanovo hišo. Valvazor piše v svoji knjigi, da je to star, časten prostor, kajti tu je dal zidati bogat kupec Peter Baldavic leta 1073 cerkev v čast sv. Filipu. Leta 1231 se je izročila ta cerkev v Ljubljano prišedšim frančiškanom, katera pa je s samostanom vred popolno pogorela l. 1382. Se-le l. 1403 se je pričelo zopet z zidanjem in l. 1412 je bil dovršen nov samostan s cerkvijo. Valvazor pravi nadalje, da je tedanji kranjski deželni glavar Viljem pl. Auersberg prosil cesarja Friderika, da sme popraviti na pol razpali samostan. S cesarjevim dovoljenjem je glavar popravil samostan in cerkev na svoje stroške, kamor so se zopet preselili oo. frančiškani. Cerkev sama je bila sezidana že za časa sv. Frančiška. L. 1575 se je zelo zmanjšalo število frančiškanov, ker so jim odtegnili miloščino vsled mogočnega vpliva luteranstva, in vsled tega se je izročil samostan oo. jezuitom, ki so takrat dospeli v Ljubljano. Ti pa niso dolgo tukaj ostali, ampak premestili so jih na ces. bolnico k sv. Jakobu, bolnico pa v ta samostan. Ko pa so se pričeli boljši časi za katoličanstvo, povrnili so se zopet oo. frančiškani na svoje staro mesto. To se je zgodilo 15. sveč. l. 1612. Tu so ostali do leta 1784. Ko so se pa avguštinci, ki so bivali v sedanjem frančiškanskem samostanu, premestili v razne samostane, preselili so se frančiškani v njihove prostore, kjer bivajo še sedaj. Takrat so jeli podirati staro cerkev. Pri podiranju cerkve so našli 20 grobnic, v katerih so počivale najimenitnejše kranjske rodbine. Pokopanih je bilo tukaj 8 Barbov, 5 Moskonov, 5 Gallenbergov, 21 Auerspergov, 3 Busenti, 1 Zois, itd. Poleg imenovanih so se nahajali tu grobovi rodbin Cappus, Weikart, Wiederkehr, Rosmann, Sattler, več članov bratovščin sv. Frančiška in sv. Antona. Skupno so našli 340 še ne razpalih trupel in posodico s srcem kneza Auersperga. V letu 1788 se je premenil stari samostan v šolsko poslopje. Dokler je bilo za samostanom ozidje, ni bilo mogoče v njem stanovati, kakor poroča zgodovinar Linhart, ki je imel odkazano stanovanje v starem licejskem poslopju.

Društva.

(„Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šiško“) priredi ob priliki svojega letnega občnega zbora dne 8. septembra t. l. (Mali Smaren) veselico na Vodnikovem rojstnem domu pri Zibertu v Zg. Šiški. Raznovrstni vsopred se prijavi pozneje.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(K društvu za zgradbo učiteljskega konvikta) je pristopil kot pokrovitelj z doneskom 100 gld. gosp. Jožef Traven, učitelj v Naklem na Gorenjskem. Bog povrni stotero!

Telegrami.

Dunaj, 26. avgusta. „Fremdenblatt“ poroča, da bode imenovan prvi sekcijski načelnik v vnanjem ministerstvu, baron Pasetti, poslanikom na italijanskem dvoru. Službo bode nastopil v jeseni. Poslan. svetnik v Kvirinalu, Sperjesy, bode imenovan poslanikom v Teheranu in grof Brandis poslanikom v Lizboni.

Dunaj, 27. avgusta. Nadvojvoda Karol Ludvik je dospel iz Rihnova. Konec meseca se poda k vojaškim vajam v Budejevice.

Dunaj, 27. avgusta. Ministerijalna komisija je izročila vladi več predlogov glede službene pragmatike za uradnike. Povodom sedanjih posvetovanj so se urejevale tudi napredovalne razmere in razpreglednice o sposobnosti. Rešitve poslednjega vprašanja je pričakovati prihodnji teden.

Dunaj, 26. avgusta. Iz Tarnopola se dne 23. t. m. poroča, da so zbolele 4 osebe za kolerio. Od tedaj sta se pojavila dva nova slučaja.

Dunaj, 26. avgusta. Grški kralj Nikolaj se je na potovanju iz Aten na Francosko danes vstavil na Dunaju.

Zagreb, 26. avgusta. V vozu družega razreda iz Budimpešte došlega vlaka se je ustrelil danes dopoldne ob 1/2 10. uri posestnik Arnold pl. Langenmantel iz Eggenburga pri Gradcu. Samomorilec je imel pri sebi več pisem in 450 gld. denarja. V pismu na postajnega načelnika je prosil, naj ostane njegov sin, ki se je pripeljal z očetom, tako dolgo na postaji, dokler ne pride ponj njegov svak.

Meran, 26. avgusta. Jurist Pavel Modl iz Berolina je padel raz Rammeljoch ter obležal na mestu mrtev. Vodnik je težko poškodovan.

Trebinje, 26. avgusta. Državni finančni minister Kallay je dospel sem danes dopoldne ter sprejel občinski zastop.

Pariz, 26. avgusta. „Agence Havas“ poroča iz Chamounix: Dr. Schnurdreher iz Prage je padel z dvema voditeljema na Mont-Blancu v prepad. Ponesrečencev še niso dobili.

Kolomea, 26. avgusta. Poslanec Bloch je definitivno odložil državnozborski mandat. Socijalisti so nastavili svojega kandidata, delavskega vodjo dra. Diamanta.

Umrli so:

V bolnišnici:
23. avgusta. Ivan Švab, sirota, 17 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
26	9. zvečer	741.2	16.1	sl. svzh.	jasno	
27	7. zjutraj	742.0	11.4	sl. vzh.	megla	0.0
	2. popol.	740.5	23.3	sr. vzvzh.	jasno	

Srednja večerajša temperatura 18.2°, za 0.5° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Jož. Lavriča iz Morave zemljišča (1538 gld. in 50 gld.)
Jožef Gorenšič iz Dvora posestne pravice (23 gld.);
Fr. Erbide iz Smihela zemljišče (180 gld.);
Jos. Čamplja iz Hinj zemljišči (1571 gld. in 20 gld.);
Marije Sturm iz Mal. Globočega zemljišče (2000 gld.)
Jos. Jeršeta iz Klečat polovica zemljišča (165 gld.);
Ant. Fabjana iz Prevalja polovica zemljišča (520 gld.);
vse dražbe vrše se dne 6. sept. in 4. okt. v Žužemberku.

Aleša Dejaka iz Koprivnika (terjatev 19 gld. 69 kr.) posestvo (1316 gld. 90 kr.) dne 29. avgusta in 4. oktobra v Radovljici.

Benj. Schullerja iz Kroke dne 29. avg. in 4. okt. v Radovljici.

Matije Štepana iz Čuril (terjatev 300 gld.) posestvo (3736 gld.) dne 30. avg. in 2. oktobra v Metliki.

Martina Kobeta iz Želebeja (terjatev 564 gld. 20 kr.) posesto (1922 gld.) dne 31. avg. in 3. okt. v Metliki.

Pod varstvom.

Frana Stroj iz Lipnice pri Kropi radi bebosti; njega varuh je Anton Dolžan iz Mišoč (okr. sod. Radovljica).

RIMSKI KATOLIK.

Vsebinska III. zvezka.

Apostolsko pismo Leona XIII. Angležem. — Naša zvezda ali zmaga katoliške ideje. — Socijalno vprašanje: 3. Liberalna država pa socijalizem. — Apologetični razgovori: Vzroki verske mlačnosti in nevere. — Liberalizem v našem srednjem šolstvu. — Grof Leo N. Tolstoj: Kraljestvo Božje. — Iz novejšega hrvatskega slovstva. — Slovenskim bogoslovcem. — Časopis. — Raznoterosti.

„Sičara“.

Prečast. duhovščini
za liturgično uporabo najbolj priporočeno

V. A. Vinding-a

v Bistrici ob Dravi na Koroškem
patentovano, na poseben način prirejeno

ogljje za kadilnice

100 komadov gld. 1.80, poštni zabojček po 150, 200 in 300 komadov.

Pri naročilih blagovoli naj se posluževati nemškega ali latinskega jezika. Dobi se tudi patentovani stenj za večno luč.

Priznanje. Pri Vas naročeno in prejeto ogljje za kadilnice smo porabili. Vaša iznajdba je res krasna, namenu popolnoma zadoščujoča in praktična. Blagovolite mi poslati zopet zabojček s 300 komadi — Malteški redovni konvent v Pragi, III., Badgasse 4, v maju 1895. I b l, t. č. superijor. 19 52-6

Razprodaja.

Nikdar v življenju se ti ne ponudi več redka prilika, da bi dobil samo za 2 gld. krasne in prekoristne stvari. 35 komadov za le 2 gld. in sicer:

- 1 jako elegantno pozlačeno uro z lepo verižico, točno ldošo, s triletnim poročtvom;
 - 1 krasno kravato za gospode iz čiste svile;
 - 1 krasna igla za kravato z umetnimi briljanti;
 - 1 oficerka usnjata denarnica;
 - 1 jako elegantna broška za ženske po pariški fagoni;
 - 1 krasen prstan iz zlatoinimita z lepim kamenom;
 - 1 krasno škatljičo za smodke;
 - 1 krasno cevko za smodke;
 - 3 komadi zelo krasnih mehaničnih naprsnih gumb s ponarejenimi briljanti;
 - 2 krasna gumba za zavratnik s patentovanim oklepnikom;
 - 2 double gold gumba za manšete;
 - 10 komadov finega angleškega pismenega papirja;
 - 10 komadov finih angleških pismenih zavitev;
- Vseh teh 35 komadov krasnih stvari sem prisiljen dati za dosedaj nečuveno smešno ceno 2 gld.
- Da izključim vsak dvom, izjavim, da je ura sama dvakrat toliko vredna. Ako bi ne prijala, se denar najradovoljnejše vrne tako da je za kupovalca vsak riziko izključen.
- Vse to je dobiti, dokler je še kaj na razpolago, po poštmem povzetju po 457 5-3

krakovski razpošiljavnici ur

F. WINDISCH,
Krakovo, Meth-Strasse Nr. 12/F

V podpisani tiskarni
izpraznjena je

služba korektorja.

Prosilci, kateri morajo biti slovenščine in nemščine popolnem vešč, vložijo naj svoje z dokazili dosedanjega službovanja opremljene prošnje do 5. septembra v pisarni tiskarne 511 3-1

Ig. pl. Kleinmayr & Fedor Bamberg.

V Ljubljani, dne 26. avg. 1895.

Št. 2450.

512 3-1

Služba učitelja katoliškega veronauka.

Na desetrazredni c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji sprazneno je mesto učitelja katoliškega veronauka v X. čin. redu državnih uradnikov z letno plačo 500 gld. in z letno aktivitetno doklado 100 gld. in s pravico na 6 peteroletnih doklad po 50 gld.

Prošnje za to službo morajo biti postavno kolekovane in se imajo do 1. septembra 1895 pri podpisani c. kr. rudniški direkciji vložiti.

C. kr. rudniška direkcija

v Idriji, dne 15. avgusta 1895.

Različne rastline, korenine,

186 49 **lubje in semena kupuje**

Adolf Hauptmann v Ljubljani, Sv. Petra cesta 41.

Dunajska borza.

Dne 27. avgusta.			Dne 26. avgusta.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. — kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151	gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	10	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158	50
Avstrijska zlata renta 4%	122	50	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	75
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	25	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	80
Ogerska zlata renta 4%	122	50	Tisine srečke 4%, 100 gld.	146	75
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	75	Dunavske vravnave srečke 5%	130	25
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1067	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	35
Kreditne delnice, 180 gld.	405	10	Posojilo goriškega mesta	112	—
London vista	120	80	4% kranjsko deželno posojilo	99	25
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	05	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	90
20 mark	11	80	Prioritetne obveznice državne železnice	225	—
20 frankov (napoleonodor)	9	56	južne železnice 3%	171	70
Italijanski bankovci	45	75	južne železnice 5%	131	50
C. kr. cekini	5	70	dolenjskih železnice 4%	99	50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.